

Hej där i slott och koja.

December 2024

Snart har ett år passerat igen. Ju äldre man blir desto fortare går tiden. Kan det vara så, att allt tar mycket längre tid när man hunnit upp i åren, men å andra sidan är man ju mycket effektivare numera. För har man tappat en sak på golvet och böjer sej ned för att ta upp denna kollar man alltid runt, om man kan uträtta något annat när man ändå är där nere för att slippa att böja sej ned igen. Eller när man skall ta fram mat från kylskåpet. Förut blev det åtskilliga vändor mellan kylskåp och bord, men numera lastar nian allt på bricka för att slippa en massa onödigt spring. Ock kaffekoppen. Numera kan man använda en kopp hela dagen, istället för att diska i tid och otid.

Har ni tänkt på hur lite plats det har blivit i skåp och garderober. Förut kunde man plocka ut några saker och när dom sen skulle ställas tillbaka var det inga problem, men numera är det stört omöjligt att ställa tillbaka igen. Det finns inte plats. Under tiden man använt något fat har utrymmet minskat, så ofta blir det ställa det uttagna ovanpå bänken i stället.

Ock eftersom synen inte blir bättre med åren ser man inte allt skräp på golvet, så städning kan ske mera sparsamt. Många saker att spara tid på, men ändå tar allting mer tid än förut. Årets stora högtid närmar sej. Alltid kommer julen för fort. Trots att man vet hur långt som helst i förväg blir alltid förvåningen lika stor. ”Oj, är det redan jul.” I de flesta trädgårdar och balkonger och uterum lyser och blinkar ljus i alla färger. Säkert har någon ny ljusslinga smugit sej med hem i år i gen.

För den som skall luta sin egen fisk är nu lite sent. Det skulle ha varit gjort i måndags, men å andra sidan är det såsen som god, fiskens smak påminner om ett glas ljummet vatten. Ock så brukar det ligga några förskrämda gröna ärtor vid sidan, inte mycket smak på dom heller.

I alla tomteverkstäder är nu full fart. Massor av julklappar som skall göras klara och för att orka med allt arbete är det tur att tomtarna har Coca-Cola att tillgå. Denna dryck gör att dom får extra energi, i alla fall om man skall tro på reklamen i TV.

Ock varje jul är det alltid lika svårt med vädret. Skall det bli snö eller kommer det att regna? De moderna tomtarna har monterat jul på sina slädar uti fall att det är barmark. Tomtarnas fackförening, Tomtebrus, har vid flera tillfällen haft möte om att skicka en del paket med PostNord, men har kommit fram till att det blir alldeles för dyrt och osäkert. Kanske, hälften av försändelserna kommer fram i mars eller kanske inte alls. Nej, tomtefar får göra som han alltid har gjort med att leverera själv.

PostNords ledning har en konstig strategi. Eftersom färre skickar brev och kort har dom beslutat att höja portot med 4 kr nästa år. Då blir det ju ännu mindre som köper frimärken. Dom har nog inte riktigt tänkt klart i detta fall. Snart kanske det blir att vi får gå på museum för att få se en blå postbil.

Varje dag ökar spelandet av julsånger i radion. I år var det bra att dom inte började innan 1:a december. En månad klar dom flesta. Tycker bara synd om den stackars räven som inte har någon is att raska över, utan måste i stället simma för att komma fram.

Tänk att ett helt liv har jag levt med villfarelsen att i sången om ”fru Söderström, fru Söderström”, att lilla mamsell hette Blom i sången. Men detta har varit helt fel. Fick reda på detta i fredagens avsnitt av På spåret. Hon heter ju mamsell Ros. Man lär så länge man vill.

Det heter ju att kultur måste få kosta, men hur mycket får det kosta. Melodifestivalen i Malmö i våras gick lös på 92 miljoner kr, bara i polisinsatser. Känn på den summan! Nog hade väl dessa pengar kommit bättre till nytta på något annat ställe. Eller som det visades en kväll på TV. Ett

konstverk i Göteborg där dom bygger ny väg går loss på 70 miljoner. Hissnande summor för vanligt folk, men vi får vara med att betala.

Flera av er har säkert smaskat i er ett eller flera julbord? Kanske borde det heta Sverigebord i stället, för i stort sett är det samma mat påsk, midsommar och jul. Kanske grisfötterna bara förekommer på julbordet, men vem äter grisfötter i dag?

Den där lilla rackabajsaren som många vill ha, bara naturligtvis för matsmältningens skull, förekommer ju vid alla högtider. En högtid som skiljer sej från de övriga är kräftsivan i fråga om mat, men rackabajsaren är med där också.

I dag skall allt sparas in på, men naturligtvis blir det inte billigare för det. Ta till exempel kaffepaket, högre pris men mindre kaffe och så är det med många saker. Nu i jultider kan man märka detta på pappret som man skall slå in julklappar i. Det är så tunt att tre lager räcker inte. För att kompensera den dåliga papperskvaliteten får man använda mycket mer tejp för att det skall hänga ihop någorlunda och för säkerhets skull ett rejält snöre.

För var det tradition, ock är det även idag, att sätta ut en ”sperveneg” eller som det heter på finare språk ”julkärve” till småfåglarna. Men nu har fåglarna blivit så lata att dom hellre kalasar vid fågelbordet än att äta från kärven. Den får mera stå där som en symbol från gamla tider. Precis som med doppet i grytan på julbordet. Alla vill ha det med på bordet, men ingen äter det.

Kåsören vill avsluta med att önska en **God Jul** och ett **Gott Nytt År** och väl mött på andra sidan om nyår.

